

Lleida és bona si la bossa sona

La Diputació de Lleida impulsa la creació d'una caixa d'estalvis per tal d'afavorir que els beneficis de l'entitat financera reverteixin en el territori de Ponent. Molts projectes culturals o socials estan pendents d'aquests diners.

Els diners dels lleidatans són en mans d'altri. No es tracta de cap robatori massiu, ni de cap operació financera tèrbola, sinó de la constatació que en tot el territori ponentí no hi ha cap entitat financera autòctona. Ciutats més petites que la capital del Segrià, com ara Girona, tenen la seua pròpia caixa. O Manresa, que amb la meitat d'habitants també té caixa d'estalvis. O Manlleu, malgrat els poc més de 17.000 habitants d'aquesta població d'Osona. El president de la Diputació, Josep Pont, ha decidit posar punt final a aquest problema endèmic impulsant una entitat els beneficis de la qual revertiran en les comarques de Ponent. Hi ha antecedents històrics. El 1880 es funda el Montepío, que va acabar integrant-se a la xarxa d'oficines de La Caixa tot just complir un segle de vida. Recuperar aquest vell projecte en ple segle XXI, és a dir, crear una caixa d'estalvis pròpia, sembla difícil; així que Pont no

descarta recórrer a altres fórmules, com ara la franquícia d'alguna entitat financera que es vulgui instal·lar a Lleida i revertir els beneficis en el territori o bé això mateix per mitjà d'un concurs. La Diputació de Lleida té un as a la màniga: aquesta futura entitat no partiria de zero, sinó que comptaria amb tot el volum de negoci que genera l'ens provincial (actiu i passiu). Molt llaminer, però alhora insuficient, de manera que Pont creu que s'hi han d'implantar més institucions, sobretot els ajuntaments de les principals ciutats de Lleida. L'alcalde de la capital del Segrià, Antoni Siurana, ja ha manifestat que el consistori que presideix dona tot el suport a la creació d'una entitat financera. Ara bé, adverteix que ell mateix va tractar d'impulsar-ne una, sense èxit, als anys vuitanta. Per la seua banda, els empresaris s'han mostrat molt cautes. El fracàs del Banc dels Pirineus encara cueja a l'economia local i pocs estan per aventures.

Amb la llei a la mà, aquesta entitat ha de posar-se en marxa amb un mínim de 18 milions d'euros (3.000 milions de pessetes) i només podrà tenir oberta una oficina durant un període de dos anys. Malgrat aquestes limitacions, molts projectes culturals, socials i esportius esperen amb candeletes que es creï aquesta caixa perquè suposarà una bombolla d'oxigen en un mar d'incerteses. El Caprabo-Lleida, l'equip revelació de la lliga ACB de bàsquet i la flamant orquestra simfònica Julià Carbonell són només dos exemples de la importància que podria adquirir per al territori tenir una entitat financera pròpia. De moment, però, no hi ha data per a la inauguració d'aquesta hipotètica primera oficina.

MIREIA MARGENAT

El president de la Diputació de Lleida, Josep Pont, vol que les comarques de Ponent rebuin els beneficis de tenir la seva pròpia entitat d'estalvis.

Anna Sàez